

XXXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 24de Februar 1891.)

Som det fremgaar af de af Margarineinspektørerne for det sidst forløbne Finansaar afgivne Indberetninger, der medfølge Betænkningen som Bilag, er saavel Indførselen som Fabrikationen, Forhandlingen og Forbruget af Margarine i det nævnte Aar tiltaget meget stærkt. Hele Forbruget har i Finansaaret 1889—90 været 9,943,316 Pbd., hvoraf 3,681,846 Pbd. er tilført fra Udlandet og 6,261,470 Pbd. er fabrikeret i Indlandet. Ved Slutningen af Finansaaret var Fabrikernes Antal her i Landet 6, og Forhandlernes Antal ca. 6,250. — For Sammenligningens Skyld skal anføres, at fra 1ste Maj 1888 til 31ste Marts 1889 var hele Forbruget 3,739,869 Pbd., hvoraf 1,618,471 Pbd. tilførtes fra Udlandet og 2,121,398 Pbd. fabrikeredes i Indlandet. Fabrikernes Antal var ved Slutningen af Finansaaret 1888—89 4 og Forhandlernes Antal ca. 3,700. — Ifølge Margarineinspektørernes Indberetninger skyldes det sidste Aars stærke Stigning af Forbruget særlig Margarinens Fremtrængen paa Landet. — Derimod har trods det stærkt voksende Forbrug Lovovertrædelserne været meget aftagende, og der foreligger fremdeles ingen Smør-

forfalskninger. Fra 1ste Maj 1888 til 31ste Marts 1889 blev der af Kontrollen anmeldt 176 Lovovertrædelser. I Finansaaret 1889—90 er der kun anmeldt 81. Og i 1ste Halvaar af indeværende Finansaar er Antallet yderligere gaaet ned til 27. De fleste af de foreliggende Lovovertrædelser ere temmelig uvæsentlige.

Det viser sig saaledes bestandig klarere, at den Afgørelse, som i 1888 blev truffen angaaende Margarine-spørgsmaalet for saa vidt maa betegnes som ret heldig, som den uden at hæmme Margarineforbruget har viist sig at være et tilstrækkeligt Værn mod Forfalskninger af Smørret. Udvalget anser dog ikke den i 1888 opnaaede Overenskomst, som den i enhver Henseende bedst mulige Ordning af Margarine-spørgsmaalet; men da det ved Forhandlingen om Margarine-sagen i 1887—88 viste sig, at det den Gang var meget vanskeligt at opnaa Enighed om Sagens Gennemførelse, og da det ved Forhandlingerne om samme Sag i Fjor viste sig, at Meningerne fremdeles vare stærkt afvigende, og da der endelig indenfor Udvalget er delte Meninger om, i hvilken Retning eventuelle